

CENTRE UNESCO DE CATALUNYA
UNESCOCAT

Organització de les Nacions
Unides per a l'Educació,
la Ciència i la Cultura

Material didàctic

LLOCS DE CULTE, ESPAIS PER DESCOBRIR

FE BAHAI

Institut d'Educació

ORÍGENS

La fe bahai va néixer el 1844 a Pèrsia. Els fundadors d'aquesta religió van ser Siyyid 'Alí-Muhammad, el qual va adoptar el nom de Bab ('la porta a la manifestació de Déu') i Mirza Husayn Ali Nuri, conegut com Bahauallah ('la glòria de Déu'). El nom de la fe (bahai) deriva del de Bahauallah i vol dir 'pertanyent a Baha'.

El Bab va revelar els seus propis ensenyaments i el seu propi llibre de lleis. La seva missió va ser d'anunciar i preparar la gent per a la vinguda del promès per totes les religions: Bahauallah. El 1863 Bahauallah es va presentar com el missatger de Déu que el Bab havia anunciat. Va proclamar que totes les religions són divines en origen, i que totes són una única revelació de Déu que s'ha anat mostrant en diferents moments al llarg de la història. El seu propòsit era unir tots els pobles del món i aconseguir la pau i el progrés de la humanitat.

LES CONVICCIONS FONAMENTALS

Per als bahais, Déu en essència és incognoscible. Només es pot conèixer a través de les seves manifestacions, els seus enviats, que comuniquen el missatge diví a la humanitat. Ells són com miralls que reflecteixen els atributs divins. Per als bahais, tots els fundadors de les diferents religions són manifestacions de Déu, i estan convençuts que la veritat fonamental de totes les religions és la mateixa. Les seves diferències es deuen a les necessitats i capacitats diferents de la humanitat en cada moment. El propòsit de tots aquests missatgers o manifestacions de Déu és el d'ajudar la humanitat a desenvolupar una civilització en progrés continu, en la qual les qualitats espirituals existents a la naturalesa humana es puguin revelar i desenvolupar.

Els bahais afirmen que els homes i les dones som essencialment éssers espirituals. Creuen que després de la mort la naturalesa espiritual de l'ésser humà perviu i continua evolucionant en altres esferes de l'existència i, per això, l'objectiu de la vida és desenvolupar el vessant espiritual de la persona, en totes aquelles qualitats que apopen a l'altra existència. Els bahais, a més, s'han d'esforçar per millorar aquest món. Estan convençuts que la pau mundial no sols és possible, sinó que constitueix el següent pas en l'evolució social de la humanitat i han de treballar per a aconseguir-la. Creuen en la igualtat entre l'home i la dona, en la necessitat d'establir un idioma internacional auxiliar i

en la creació d'un govern mundial i un tribunal internacional de justícia. També en l'harmonia entre ciència i religió, i en la necessitat de la lliure recerca de la veritat.

ELS VALORS ÈTICS I MORALS

Tots els valors bahais giren al voltant de dues premisses: tenir sempre present Déu i potenciar el vessant espiritual. Les persones tenen, a petita escala, totes aquelles qualitats que atribuïm a Déu. Les normes ètiques i morals bahais potencien les qualitats personals i a la vegada milloren la convivència amb els altres. Algunes de les qualitats que cultiven són: el servei a la humanitat, l'amor al proïsme, la benevolència, la tolerància i el reconeixement de la dignitat de tots els éssers humans, el despreniment i la paciència, entre altres.

ELS TEXTOS FONAMENTALS

Els textos fonamentals bahais són els que va deixar Bahauallah. Es conserven milers de textos i manuscrits autèntificats de Bahauallah, molts dirigits als governants de l'època i als seus seguidors. Entre ells, destaquen especialment el *Kitab-i-Aqdas*, on es recullen les lleis bahais, o el *Kitab-i-Iqan*, on es recullen els fonaments teològics i doctrinals de la fe.

LA PREGÀRIA, EL CULTE I LES PRÀCTIQUES

Els bahais consideren que la pregària és l'aliment de l'esperit. És molt important per a ells perquè els permet estar en comunió amb Déu. L'oració és una de les vies que fan servir per a desenvolupar el seu vessant espiritual. Cada dia escullen una de les tres possibles oracions obligatòries diàries i, a més, al matí i al vespre dediquen una estona a la lectura dels textos sagrats.

Una característica d'aquesta fe és que els seus seguidors rebutgen els ritus de culte perquè consideren que massa vegades han estat motiu de discussió i divisió dins de les religions i avui dia l'ésser humà no necessita aquests símbols per expressar el seu amor envers Déu. Tampoc no tenen cap persona que faci de mitjancera entre ells i Déu.

Pel que fa a les pràctiques, només segueixen dos ritus obligatoris. Un és el res d'una oració que cal dir quan algú mor. L'altre és la recitació d'un text molt breu quan se celebra un casament.

Les comunitats tenen el costum de trobar-se cada 19 dies per celebrar el primer dia del mes bahai. Aquestes trobades consten de tres parts: una de devocional, dedicada a l'oració; una altra d'administrativa, durant la qual s'informa i es consulta sobre el funcionament de la comunitat, i finalment, una part social, de conversa entre tots, que serveix per enfortir l'amistat.

Una pràctica compartida per tots els bahais és el dejuni de dinou dies de l'últim mes bahai de l'any, el mes de glòria (del 2 al 21 de març). Durant aquest mes s'abstenen de menjar i beure des de la sortida fins a la posta de sol. El propòsit del dejuni és aprendre a sobreposar-se als desigs per enfortir l'esperit. Però la disciplina fonamental, el que realment se'ls demana, és que estiguin tot el dia concentrats en Déu i mantinguin una actitud devocional, evitant els pensaments i els comportaments negatius.

També se celebren alguns dies especials, com el naixement i la mort de Bahauallah i l'any nou, per exemple.

ELS CORRENTS

La fe bahai és força recent i està molt cohesionada. Per això no hi ha corrents o divisions al seu si. Malgrat tot, constitueix una comunitat amb una diversitat molt àmplia perquè, tot i seguir unes premisses fonamentals, tothom és lliure de viure la seva religiositat d'acord amb el seu entorn cultural.

Bahauallah, el fundador, va deixar establert com calia resoldre la seva successió, cosa que segurament és un altre dels motius pels quals no hi ha hagut cap divisió.

Actualment, la comunitat està regida per un sistema administratiu a escala mundial. La Casa Universal de Justícia és l'òrgan central, d'aquest sistema, que regeix les comunitats de tot el món. A més, cada comunitat local té una Assemblea Espiritual Local i cada país una Assemblea Espiritual Nacional. Tots els membres de les assemblees i de la Casa de Justícia s'escullen democràticament mitjançant unes eleccions sense campanyes electorals, presidides per la devoció, la reflexió i la llibertat individual de l'elector.

EL LLOC DE CULTE

En la fe bahai hi trobem tres tipus de lloc de culte. El primer de tots és la casa particular, on els membres de la confessió hi fan la major part de pregàries, ja que estan obligats a fer una pregària diària. El segon lloc, tot i que no podem parlar específicament de "culte", és el centre bahai. Aquests centres, situats allà on hi ha una comunitat bahai, són els llocs on es fan els ensenyaments bahais, i on es troba la comunitat, especialment quan han de celebrar les grans festivitats de la fe bahai. Finalment, i en tercer lloc, hi ha les cases d'oració. En tot el món només n'hi ha vuit, situades al Turkmenistan, als EUA, a Uganda, a Austràlia, a Alemanya, a Panamà, a Samoa i a l'Índia. Aquests llocs de culte, pensats per a ser relativament propers als bahais de tot el món, són uns edificis certament espectaculars, tant per l'arquitectura com pel volum, i s'utilitzen només per a la pregària i la lectura dels textos sagrats (no es pot, a diferència dels centres, fer-hi ensenyaments o recitar-hi sermons).

Fonts: Exposició Mirades en diàleg (Associació UNESCO per al Diàleg Interreligiós) i Mapa de la diversitat de creences i conviccions de Badalona (Unescocat i Ajuntament de Badalona)